

November 1870 fødte Børn, og paa Abenraakonventionens Slutningsbestemmelse Nr. V. Lit. d. (S. 1971—72), der kun forbeholder Tydsklands Ret ligeoverfor „kommende Generationer“, kunde man da yderligere paa lignende Maade tænke paa at begrunde Retten for alle inden den 16de Januar 1872 fødte Børn. Men Udvalget maa være af den Formening, at disse Udtalelser og Vedtagelser ikke kunne antages at have udvidet Kredsen af de Personer, der have den ved Wiener-Traktatens Artikel XIX. hjemlede Ret. Ifølge denne Artikel tilkommer Retten kun Personer, der dengang vare fødte, og 6 Mars Fristen betyder kun en Betænkningstid for saadanne. Alt efter preussisk Statsret Optanters Børn endog i uendelige Led staa udenfor det preussiske Statsborgerforhold, medmindre de have ladet sig naturalisere eller for Kvindernes Vedkommende have indgaaet Egtteftab med Tydsk, kan saameget mindre være Grundlag for et folkeretligt Krav paa deres Behandling som danske Underaatter, som efter dansk Statsret intet efter 16de November 1864 født Barn af en dansk i Slesvig hofat Optant er dansk Underaatt. Hvorledes der paa Grundlag af den angivne Begrændsning af de Personer, der kunne støtte en Ret paa Wienertraktaten og de senere til den sig sluttende Vedtagelser, kunde være naaet en til begge Sider billig Ordning af det Forhold, der gav Anledning til Ordren af 7de Januar d. A., skal Udvalget kun berøre, da de hertil sigtende Forsøg fra den danske Regjerings Side have viist sig frugtesløse.

Hvad angaar den anden Klasse af Personer, som ere indbefattede under den preussiske Ordre af 7de Januar d. A., nemlig Danske, som ikke den 16de November 1864 vare hjemmehørende i Slesvig, men efter den nævnte Dag have hofat sig der uden at lade sig naturalisere som preussiske Statsborgere, da udgjør denne Klasse sikkert, som tidligere bemærket, et ringe Mindretal i Forhold til den Klasse, der bestaar af de danske Optanter. Men medens der ifølge det nys Bemærkede allerede i Maret 1885 ikke længer vil være Spørgsmaal om danske Optanter, paa hvilke Ordre af den omtalte Art ville finde Anvendelse, vil der altid kunne tænkes at være Personer af den anden Klasse, paa hvilke lignende Ordre i Fremtiden ville blive anvendelige. Forsaa vidt det nu maa antages, at den preussiske Regjering tillægger sig Ret til at gaa frem paa lignende Maade i Fremtiden, som den har gjort iaar, ogsaa naar der ikke længer findes danske Optantfønner, der kunne rammes, er Spørgsmaalet om Berettigelsen hertil, om end i Diebliffet maaste mindre vigtigt, dog af Betydning for kommende Tider.

Det er klart, at ved dette Spørgsmaal maa der ganske bortses fra Wiener-Kredstraktaten og alle de senere Forhandlinger og Afgjørelser, der alene have danske Optanter for Die. Derimod bliver der ogsaa her i første Række at se hen til, om en sliq Foranstaltning vilde have Hjemmel i den almindelige Folkeret. Der gaas ud fra, at den preussiske Regjering anerkjender, at ingen dansk Underaatt i Slesvig som saadan kan indbrages under den preussiske Militærtjeneste; men ogsaa i dette Forhold kan det antages at ville blive paaberaabt, at denne Grundsætning ikke krænktes, fordi Indlemmelsen i den preussiske Hær først finder Steb, naar de Paagjældende forinden paa Begjæring ere blevne naturaliserede som preussiske Statsborgere. Ligeoverfor denne Betragtning maa Udvalget da atter gjøre gjældende, at en saadan Begjæring er uden Betydning, naar den ikke er frivillig, men afgives under Tryk af en uberettiget Udvisningstrusel. Alt, hvad der ovenfor er anført om en saadan Trusels Forhold til den almindelige Folkeret, finder her samme eller endog stærkere Anvendelse. Tænkt som almindelig betyder en Forholdsregel af denne Art, at den preussiske Stat ikke tilsteder nogen fremmed Underaatt i den militærpligtige Alder varigt Ophold i Preussen. Massendvisninger af Fremmede i denne Alder blive da til Regel. Optage andre Stater den samme Grundsætning i det indbyrdes Forhold, fører det til en gjensidig Afspærring mod enhver Indflytning af Fremmede, som ikke ere Børn, Kvinder eller Oldinge, saafremt de ikke ville lade sig naturalisere. Indlemmelsen i det nye Statsborgerforhold bliver for alle dem, hvis private eller sociale Interesser